

Ennek a számnak az ára 4000 korona.

Negyvenhatodik évfolyam.

17. szám.

Debrecen, 1926 április 24.

DEBRECENI PROTESTÁNS LAP

EGYHÁZI ÉS ISKOLAI HETI KÖZLÖNY.

SZERKESZTIK: DR. KUN BÉLA ÉS DR. RÉVÉSZ IMRE.

Megjelenik minden szombaton.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVAL:
DEBRECEN, KOLLÉGIUM.

Előfizetési ár félévre hét pengő.

Erdély új püspöke.

A dr. Makkai Sándor személyében, akit az erdélyi egyházkerület közgyűlése a folyó hó 17-én, délben 12 órakor gyönyörű egyhangúsággal választott meg a Nagy Károly örökébe, a kereszthordozó erdélyi magyar Sion lelke ismét megtalálta, Isten Szentlelkétől irányítatva, azt a vezérért, akire történelmének e különösen nehéz óráiban leginkább van szüksége.

Az új püspök fiatal, mindössze 36 éves ember, de fölényes, ragyogó intellectusával, mélyes hiterejével, puritán egyéni és családi életével már évek óta egyik legelső Erdély református egyházának „vénei” közt. Ősi székely családból ered, atyja, Domokos, roppant nagytehetségű és igen eredeti felfogású történelemtanára volt a nagyenyedi Bethlen-kollégiumnak. Korán árván maradt és nagyon szerény viszonyok között végezte középiskoláit a kolozsvári, majd sepsiszentgyörgyi kollégiumokban. 1908-ban iratkozott be a kolozsvári teológiai fakultásra, amelynek azontúl egyik legelső és leghíresebb diákja, a theol. s egyben az egyetemi filozófiai tanfolyam elvégzése után csakhamar docense, majd képesített magántanára lett. Kolozsvári hitoktatóskodás, majd vajdakamarási lelkipásztorkodás után, 1917-ben Sárospatakon lesz a gyakorlati teológia rendes professzora, de innen egyházkerülete már a következő évben visszakívánja az akkor püspökké lett Nagy Károly utódjaként a kolozsvári fakultás rendszeres teológiai és vallásbölcseleti tanszékére. Ettől fogva jóformán egy csapásra emelkedik a csakhamar elszakított Erdély református magyarságának legelső szellemi vezetői sorába. Már a Ravasz László kiköltözése után, 1921 végén, püspökhelyettes egyházkerületi főjegyzőnek választják meg s mint ilyen, jobbkeze volt a gigászi feladatokkal birkózott néhai Nagy Károlynak: hosszú betegsége alatt gondviselészerű helyettese és most minden tekintetben legméltóbb utóda.

Makkai a Krisztus tiszta evangéliumának s az annak fényében fürdő s erejéből táplál-

kozó hamisítatlan kálvinista világnézetnek és életeszmenyének úgy az élő, mint az írott szó erejével egyik legvezérőbb tehetségű, legtermékenyebb és legaktívabb képviselője úgy Erdélyben, mint azonkívül, az összmagyarság viszonylatában is. Theológus kora óta kifejtett, mindig komoly értékű, de folytonos továbbtanulásról és csodálatos mélyülésről tanúskodó irodalmi működésének termékeit egy ilyen cikk keretében lehetetlen még csak nagyjából is felsorolni: csak annyit, hogy a magyarnyelvű vallástörténelmi, vallásbölcseleti, hit- és erkölcsstani, gyakorlati teológiai és paedagogikai tudományos irodalmat, nemkülönben a prédikáció és a meditáció irodalmát egyaránt igen súlyos értékekkel gazdagította meg, a szakkritika által a legnagyobb elismeréssel fogadott eredeti önálló művek egész hosszú sorával, úgyszintén a különböző egyházi sajtóorganumokban szétszórt számtalan tanulmányával, kritikájával s egyéb cikkével. De amelltt érvényesülést keresett és talált ez az igazi őstehetség a szép-irodalom terén is: újabban megjelent több novella- és regénykötete nagy értékgyarapodást jelent a Pesttől szerencsésen decentralizálódott s nagyszerű, izmos, új fejlődésnek indult erdélyi magyar szépirodalomban.

Vérbeli költő, aestheta és filozófus — sok a rokonyonása Ravasz Lászlóval, akinek egyik legméltóbb és valamennyi között legcongenialisabb tanítványa —, de mindenekelőtt és fölött a hit őseréjével megáldott bizonyágtévő pásztori és prédikátori egyéniség. Az összeomlás óta a református Erdély szellemi vezetői között ő képviselte a legenergikusabb és a legtisztább látással azt az álláspontot, hogy az erdélyi református magyarság sorsa és jövője elsősorban nem a politikai ügyeskedésen, sőt még nem is csak a múlt nagy, hagyományos értékeihez való görcsös ragaszkodáson, hanem a Krisztus evangéliuma által való lelki és erkölcsi megújhadáson s az egyháznak és az egyház szolgálainak ezt munkáló elszánt, apostoli és prófétai misszionárius-tevékenységén fordul meg. Püspökké választása a négy-öt államban

szétszórt református magyarság minden öntudatos tagjának imádkozó figyelmét és szent reménységét odafordítja az ő ifjú, de mélységesen komoly és tökéletesen puritán alakja s egyházának és népének a töviskoszorú alatt is sügárzó arca felé — azzal a testvéri áldáskívánással, hogy püspökségének minél hosszabb korszaka legyen minél dicsőségebb új történelmi bizonyágtétel a II. Korinthus 12:8—10. örök igazsága mellett!

R. I.

Tárca

Régi egyházi fenyíték.

Az egyházi fegyelem kérdése napirenden van. Mindenfelé kezdik belátni, hogy a hitbeli és erkölcsi megújodásnak, amire most a legegésőbb szükség van, az egyházi fegyelem régóta elhanyagolt gyakorlása is egyik előfeltétele. Ma féktelenül visznek véghez a keresztyénséget mélyen lealázó cselekedeteket elnézésből, közömbösögből, sőt sokszor épen a civilisatio és kultura hamis jelszavai alatt. Ezek ellenében református egyházunk, ha tovább is élni akar, nem maradhat tétlen. Nagyon jó, tanuság okáért, a multa is vetni egy kis visszapillantást, sőt kívánatos volna, ha korok szerint az egyházi fegyelem gyakorlásának különböző módjait is összefoglalva láthatnánk. Ma, a változott viszonyok között, a legtöbbet nem követhetnénk, de mégis sok minden gondolkozóba ejtene bennünket s talán kulcsot is adna a fogós kérdésekhez. Ecélből én itt a tisztán református egyházmegegyeknek egy több, mint 200 esztendő fegyelmi határozatát közlöm a következőkben:

A szent Generálisnak a Particularis Ekklesiákra ki adott punctumi Ao 1711 d. 24. Febr.

I. A káromkodókat, kik Attával, teremtettével szitkozódván, káromkodnak, vasárnap Praedicatioig a Kalodába tegyék, a mikor a praedicatioiuról ki jönnek, erőssen csapattassanak meg és az Ekklesiából egészen tiltsa ki őket a Lelki Pásztor. Ha pedig a Tisztek el mulatják a káromkodóknak ezen meg irt módon való megesapattatásokat, egészen azokat is tiltsa ki a Lelki Pásztor az Ekklesiából.

II. A kik más egyéb szitkokkal szitkozódnak, a Tisztek azokat is meg csapják, ha nem cselekszik, az olyan Tiszteket az Úr Vacsorájától tiltsa el a Lelki Tanító.

III. A kik a Szombatot (azaz Vasárnapot) meg rontják, azokat leg fellyebb három intés után az Úr Vacsorájától tiltsa el a Praedicator, ha ki úgy sem jobbúl, egészen tiltsa ki az Ekklesiából.

IV. A Rézegesekkel hasonló képpen kell cselekedni, három intés után az Úr Vacsorájától tiltassék el a rézeges, ha úgy sem jobbúl, egészen tiltassék ki az Ekklesiából.

V. A mely Szülék gyermekeiket nem taníttatják, három intés után tiltassanak el az Úr Vacsorától.

VI. A kik a Templomba vakmerőségből nem járnak, Úr Vacsorájával nem élnek, egészen tiltassanak el az Úr Vacsorájától.

VII. Ha oly ember káromkodik, kit nem kalodázhatni, szitkozódik avagy Szombatot ront, minémű a Nagyságos Úr, avagy nemes ember, az Ekklesiából ki tiltassék.

VIII. A mely Ekklesiában botránkozató vendégeskedések, abban muzsikálások és táncolások esnek, minthogy a Gazda tartozik, hogy a maga házát ne tegye botránkozásnak helyévé, szabad is a maga házával, azért a háznak gazdája és vele együtt ezen törvénytelenéget követő emberek elsöben is a Sz. Sacramentumtól, ha ugyan sokszor cselekszik, a Templomból is ki tiltassanak.

IX. Minthogy az engedetlen nép igen hajlandó arra, hogy amikor a Lelki Pásztor tisztis kötelessége szerint az ekklesiái fenyítéket gyakorolja, mocskolja s becstelenítse: azért az előjárók tartoznak az ilyen embereket külső büntetéssel meg büntetni; mint Isten dicsőségéhez hittel köteleztetett Emberek, a Lelki Pásztorral a fenyítéknek gyakorlásában együtt munkálódni tartoznak, más-kint, ha az olyan személyeket illendöképen meg nem büntetik, annál is inkább, ha magok cselekszik, a Sz. Sacramentumtól el tiltassanak.

A gómörmegeyi zeherjei református egyház levéltárából közli:

S. Szabó József.

Egyház

Az egyházi adózás kérdése.

Azt hiszem, minden református egyháznak a vezetősége keservesen tapasztalja, mennyire megnehezedett az egyház fenntartás gondja. Mennyivel több — a háború előtt ismeretlen — szükséglete lett egyházunknak; nehezebb anyagi körülmények között mennyivel több egyházi adót kell fizetni most. Különösen az iskolák fenntartása nehezedik olomsullyal az egyházakra.

A tanítók fizetését nagyobb mértékben háritotta át az állam az iskolafenntartókra. Megadóztatta a tanítói lakásokat s házhaszonrészesedést is épen úgy fizetni kell, illetve kellett az egyháznak, mint a magánszemélyeknek. A 10 aranykoronás tanítói nyugdíjárulék is hatalmas tehertélt jelent. És sohsem tudja az egyház, melyik pillanatban jön az állam ismét valamilyen önkényes megterheléssel. Most úgy hallik, hogy az értékegységet akarja ismét megváltoztatni, illetve annak aranykoronában való értékelését akarja behozni, hogy megint növelje az iskolafenntartók terhét.

Tehát folyton nő a teher. Az állam saját kasszáján könnyít s a közterheket a társadalomra s egyházakra háritja. Nem zugolódna ellene, mert átérezzük az egyház szempontjából a népnevelés nagy jelentőségét. De bántó az az igazságtalanság, amely ebből fakad.

Elöször az, hogy az egyháznak nagy, felelőség-

teljes kötelezettségei vannak. Pontosan kell fizetni tanítóit, leróni köztartozásait s nincs kellő végrehajtó hatalma, hogy egyetlen jövedelmi forrását, az egyházi adót behajtsa. Az egyházi adó behajtása mindig mostoha gyermeke volt a közigazgatásnak. Az állami adó mindig előbbvaló, mint az egyházi adó. Erre csak akkor kerül sor, amikor már párnát stb. kell licitálni s így az egyház gyűlöletessé válik saját tagjai előtt. A másik hiba az, hogy ilyen viszonyok közt szerfelett igazságtalan az E. T. III. t.-c. 10. §-ának az az intézkedése, hogy a külbirtokos a reá eső adónak csak 25, illetve 50%-át tartozik viselni.

A törvénynek ez az intézkedése talán helyes volt akkor, amikor az egyház szükségletét csaknem teljes mértékben a hívek lelkigondozására irányuló költségek merítették ki. A népoktatás, az iskola alig jelentett számbavehető terhet, mert az állam oly mértékben járult azoknak fenntartásához, hogy az egyháztagokat az mértéken felül nem terhelte.

De ma az egyházi adó $\frac{9}{10}$ részét iskolai szükség foglalja le. Nem igazságos, hogy azt a terhet nagyobb részben a helybenlakó egyháztagok viseljék, holott, ha községi jellegű volna az iskola, a külbirtokos is egyenlő arányban járulna hozzá annak fenntartásához. Megtörténik, hogy egyik, vagy másik községben a nagyobb birtokosok távol laknak, az ott lakó egyháztagok pedig kiscgazdák. Ezek a szegény viszonyok között élő hívek tartanak fenn a nagybirtokosok cselédségeinek iskolát, fizessék annak minden terhét?.. Ez nem igazságos! Az iskolafenntartás egyetemes kulturkötelesség.

A változott viszonyokra tekintettel keressük meg a módját annak az E. T.-nek idevonatkozó szakaszait az egyetemes zsinat megváltoztassa s a külbirtokosok egyházi adóját a vagyonadó 50, illetve 75%-ban állapítsa meg.

Ujfehértó.

Porzolt István.

A csonka bíhari-érmelléki egyházmegye közgyűlése.

Debrecenben április 9-én tartotta meg egyházmegyénk tavaszi rendes közgyűlését. — Lelkészi karunk teljes számban jelent meg a gyűlésen, az egyházak világi képviselői ezúttal csaknem mind elmaradtak.

Szeretett Esperesünk buzgó imájában kérte a nagy tavaszi ébredést meghozó isteni gondviselés áldó kegyelmét megújító szeretetét úgy az egybegyűltekre, mint egyházainkra. Dr. Pappszász József lelkes gondnokunk értékes megnyitó beszédében hálásan emlékezett meg a nagy tudós Révész Imréről, centennáriuma alkalmából; s az élő nagyról, gróf Degefeld József egyházkerületi főgondnok áldott munkásságáról, soha el nem múló közegyházi tevékenységéről kiérdemelt, mindnyájunkat jólesőleg eltöltő magas kitüntetésé alkalmából.

Az esperesi jelentés igaz gondossággal tárgyalta elénk az időközben történeteket; sajnálattal vettük tudomásul a kedves kartárs, Leellősy Árpád. énekes lelkésztársunk egyházmegyénkből való távozását, valamint Vasady Lajos világi tanácsbíránk, Dankó Sándor tanügyi bizottsági tagunk, belmissziói ügyi előadónk lemondásait.

Kismarjára meghívással megválasztott lelképásztort, Kató Istvánt megerősíti közgyűlésünk. Molnár Berta darvasi tanítónő választóválasztójává közgyűlésünk.

Egymásután peregnek az adókulesokat megerősítő határozatok. Népiskolai tökesegély, ref. egyleti segély, missziói segély, kérvényajánlások. Lelkészerkezetlet kéri közgyűlést, tiltakozzék a népiskolai szakfelügyelői állások szervezése ellen, mivel egyházmegyénket illetőleg szükségét sem érzi s költségeit fedezni egyetemes egyházunkat is anyagilag erőtlennek ismeri. Ehhez a közgyűlés hozzájárult. Lelkészerkezetletnek az egyháztagok fegyelmezése szabályrendelet-tervezetre adott azon megállapítását, mely e tervezetet jónak, szükségesnek, bibliai alapon állónak jelenti, minden megállapítását elfogadja közgyűlésünk.

Az adósegélyek valorizálásának kieszközölését, békebeli kulcs szerinti megosztását, a díjlevelek pengő átértékelését, a lelkészi terményjárandóságok természetbeni visszaállításakor bekövetkezett díjlevélcsontkulások ügyében előterjesztését a lelkészerkezetletnek pártolóan juttatja illetékes helyeire közgyűlésünk.

Délután bírósági ügyeket tárgyalt tanácsbírói karunk.

Székelyhidy Béla.
egyházmegyei jegyző.

Irodalom

A Pataki Vár Gyöngye. Ifjúsági regény. Írta dr. Victor Gabriella. Szerző nevével az ifjúsági irodalom terén már régebb idő óta állandóan találkozunk s ezzel az új munkájával csak öregbítette eddigi sikereit. Nagy és nehéz vállalkozás a regényírás. Jókai önvallomásaiban azt mondja róla, hogy aki regényt akar írni, annak rengeteget kell tanulnia. Szerző könyve végén hűségesen fel is sorolja azokat a forrásokat, amelyek alapján dolgozott s ugyanakkor megjelöli a költött részleteket és személyeket is. Anélkül, hogy a mű mélyebb és részletes bírálatába kezdenénk, elismeréssel kell adoznunk a szerzőnek, ki hívó lelke sok-sok áhítattal, finomsággal s gazdag tudását vitte bele munkájába. Ifjúsági irodalmunk meglehetősen szegény. Komoly esemény számba megy tehát a „Pataki Vár Gyöngye” megjelenése; annyival inkább, hogy a Lorántffy Zsuzsanna ifjúkori alakját mutatja be poétikusan és vonzóan a

fogékony lelkek számára. Az új könyvet a legmelegebben ajánljuk az illetékes körök figyelmébe. Megrendelhető a szerzőnél, Kecskeméten.

(U. S.)

„Én vagyok az út.” *Egyházi beszédek.* Irta: Gyűlészi István, lódbesenyői református lelkész. *Sylvester-kiadása.* 1926. 8° 48 lap. Debreceni kollégiumunk egykori jeles növendéke, majd séniora bocsátja közre ebben a csinos füzetben biztató prédikatori zsongéit. A füzetben kilenc prédikáció, egy meditáció és egy halotti oráció olvasható. Valamennyi határozott ígehírdetői és írói talentumnak a bizonyossága. Tiszta és igaz evangéliumot hirdet a megváltó és üdvözítő Krisztussal a középpontban. Mondanivalóit világosan, szépen, áttekinthető szerkesztéssel, logikus rendben adja elő. Textusmagyarázata még nem mindig egyformán mély és alapos s egyrészt talán ennek a következménye az, hogy felosztásai rendszerint tulságosan sématiszók s az Ige gazdagságát épen nem meritik ki. Illusztrációi ritka szerenésével, izléssel és mérték-tartással vannak megválasztva. A legkevesbbé sikerült darabja a kötetnek a halotti oráció, amelyben a textus mellőzése alaposan meghosszulta magát. t. i. rikatásra vezetett, amire jól megválasztott textus alapján rendszerint nem akkora a kísértés. Az ifjú szerzőt nagy szeretettel köszöntjük s a folytonosan fokozódó elmélyedés áldásait kívánjuk számára.

r.

Halottaink

Borosjenői SZABÓ ALADÁR

Nagy részvétől környezve, az apagyi egyháztagnak sűrű könnyhullatása között temettük el április 7-én, szerdán, Szabó Aladár apagyi lelkészt, a középszabolcsi egyházmegye tanácsbíráját, a tanügyi bizottság, lelkészi egyesület elnökét. Ha élteben nem tapasztaltuk volna, úgy az a sok könnyes szem, az az ünnepélyes gyász, mely betöltötte az egész falut, hangosan beszélt volna nekünk arról, hogy összenőtt a Szabó Aladár szíve, lelke, egész élete 40 esztendő alatt az egyháznak népével! Mikor a lelkipásztor nemes törekvéseivel szemben találkozik az emberi gyarlósággal, kicsinyességgel, amely gátat akar vetni önzetlen jószándékának a kísértés hatása alatt, sokszor gondol arra, érdemes-e elégetni életét ideális eszményi célokért, mikor oly kevés a hála? Az ő temetése nekünk egy nagy intelem volt: érdemes! Ha jó pásztor vagy, megsiratnak azok, akikért éltél! És ez nem is utolsó jutalom a jó pásztorra nézve! S Szabó Aladár jó pásztor volt. Jellemében csodálatosan egyesült a hit, a jószág, a szelidség, a keresztyén szerénység s alázatosság, a munkakedvvel, ernyedetlen szorgalommal, kálvinista őszinteséggel, a társadalmi

munkában bátorsággal, egyeneslelkűséggel. Szelíd, nyájas, lekötélző volt személyválogatás nélkül mindenkihez, megértés, tisztelet s bizalmas szeretet övezte is körül egész haláláig!

Ő volt az, aki az ifjakat is megszügyenítő lelkesedéssel hirdette legelsőben a mi egyházmegyénkben, hogy nemcsak a külső egyházépítésben áll a lelkipásztor feladata, hanem sehol sem igazabb, mint a lelkipásztor munkájában: „Keressétek először az Istennek országát s annak igazságát s mindenek megadatnak néktek”. Ő lelkipásztori tevékenységével, a hitélet felébresztésével, belmissziói munkával, lelkipásztori prudenciával s az evangéliummal megteremtette azt a szellemet, amely 40 év alatt úgy valláserkölcseleg, mint külsőleg elhanyagolt egyházat minden tekintetben virágzó, mint a egyházzá tette.

Az ember szíve úgy örül, amikor megpillantja a szép környezetben levő paróchiális épületeket. Diszbokrok között sűgárút vezet a szép, tágas, világos templomba, mely a legmodernebb szeszégőkkel felszerelve, esteli istentiszteletre is alkalmas.

Rózsa- és fenyőbokrok ékesítik a modern paplak udvarát, árnyas fák a két nagy új iskolát. Mindez a Szabó Aladár munkájának az eredménye, szép lelkének bizonyossága. De a belső építésben is vezet. Ő az, aki sűrgeti az istentiszteletnak vonzóbbá, melegebbé tételét. Ő maga csinálja, lelkipásztortársainál folyton sűrgeti a bibliaolvasásnak az istentisztelethe való bevezetését, az egyházi zenének a kultiválását, templomi énekkarok szervezését, házi istentiszteletek tartását stb. Maga is kitűnő zenész s polgártársait többször összegyűjtötte s tanította be karénekekre.

Határtalan lelkesedés és munkakészség volt benne. Az elmúlt télen minden csütörtök este vallásos estét tartott, hol maga is egy-két számmal mindig szerepelt. Sokat dolgozott mint tanügyi bizottsági elnök s mint a lelkészegyesületünk feje is. A lélek roppant kész volt a munkára, de a test erőtelen. Szíve nem bírta a túlfeszített munkát. Húsvét első napján még predikált s úrvacsorát osztott, másodnap már megszűnt dobogni az elfáradt szív, hogy gyászba borítson egy hálás gyülekezetet s egy kedves, nagy reményekre jogosító családot. Temetésére a környék népe is nagy számmal megjelent s tizenöt lelkipásztortársa kísérte el utolsó útjára.

A gyászszertartást Melkó István vasmegyeri, Görömbei Péter nagykállói s Adorján István nyírtéti lelkipásztor végezték.

Búsan álltunk ravatala felett, de még fülünkbe csendült a húsvéti ének vigasztaló szava: „feltámadunk, feltámadunk”.

p. i.

Nánássy József, mikepércsi igazgatótanító, a debreceni egyházmegyei tanító-egyesület elnöke, a gyámintézet díszelnöke s az országos tanítóegyesület igazgatóságának tagja, 54 éves korában, Budapesten, rövid szenvedés után meghalt. Holttestét Mikepércsre szállították s ott temették el nagy részvét mellett. Felesége s egyetlen fia gyászolja. A református tanítóság egyik kiemelkedő tagját veszítette el benne.

Különfélék

Tisza István emlékére a debreceni tudományegyetem április 22-én ünnepet tartott. Dr. Lencz Géza rektor megnyitó beszéde után dr. Kovács Andor jogkari rendes tanár tartott felolvasást és a kollégiumi Kántus énekelt.

A praedestinatio-ról tartott előadásokat Révész Imre az elmúlt héten, intelligens férfiak és nők számára. A nagyérdékű kérdéssről, amelyről igen sokat beszélünk és igen keveset tudunk, olyan sokan akartak hallani, hogy az egyházi tanásterem, ahova — biblia-óra keretében — az előadás kitűzve volt, teljesen szűknek bizonyult s a második és harmadik órát már a kollégium dísztermében kellett megtartani. Nagyon jó volna, ha az ilyen alapvető kérdésekről, amelyek felől igen sok téves nézet van forgalomban, rendszeresen tartanának ehhez hasonló, oktató előadásokat. A legtöbb ember csak annyit tud a vallásáról, amennyi az elemi iskolai tanítás rendén ráragadt, holott pedig a nem kifejtett elme nagyon sok vallásos problémának felfogására sem képes, ennek folytán az ilyen problémákat nem is igen magyarázzák a gyermekek előtt. Pedig a mi református keresztyénségünk felvilágosítással és meggyőzés által akar hatni s a külső ható eszközök nagyrészeről öntudatosan, éppen ennek az érdekében mondott le. Ha a meggyőzést is elműlasztjuk: mivel akarjuk hűveinknek egyházunkhoz ragaszkodását biztosítani? Közlebről: ezt a Révész Imre előadását, mely valóban építő volt, nagyon szeretnők nyomtatásban is látni.

Tiszaföldváron Molnár Elemér ottani hitoktató lelkészt választották meg rendes lelkésznek, tizennyolc pályázó közül.

Hajdúnánáson a tél hosszú időszaka alatt nagy igyekezettel s nem kevesebb áldással folyt az egyházépítő és evangélizáló munka. Adventtől kezdve minden héten vallásos esték tartottak. Ezek az alkalmakon szorongásig megtelt a helyiségül szolgáló régi tornaterem s az egyre fokozódó érdeklődés miatt a helyiség kicsinynek bizonyult. A jövőben azonban megoldódik a hely kérdése is, mert az állandóan fűtött templom villanyvilágítást kap, ahol elegendő hely lesz a vallásos esték gyülekezete számára. A vallásos esték sora apr. 7-én zárult

be. — Húsvét előtt, a nagyhét folyamán, minden délután evangélizációs istentiszteletek tartottak telt padosorok előtt, amelyeken az alkalmi bibliamagyarázatokon kívül a város három dalárdájának váltott számai, női karok és énekszólók fokozták a hívek áhítatát. A húsvéti zsúfolt gyülekezet és az úrvacsorázók nagy száma voltak élő bizonyosságai ezen alkalmak áldásos építő hatásainak. Húsvét alkalmából három helyen osztatott ki az úrvacsora, felkeresvén a tanyák lakóit és a szegényházi gondozottakat. Rendszeresen folyik a betegek lelkipásztori látogatása. Az iskolás gyermekek számára az iskolai évadban minden vasárnap gyermekistentiszteletek tartatnak. A konfirmált leányok egyesületébuzgó tanítónők közreműködésével két csoportban fejt ki hiterősítő, jellemnevelő és önképző munkát. Szombat napokon az esketések, a presbiterium egyhangú határozata alapján, megszűntek, tekintettel a vasárnapba benyúló, zajos lakodalmi mulatságokra. Bűnbánati heteken szintén nincsenek esketések, amelynek kivételében az állami anyakönyvi hivatal nagy készséggel állott az egyház segítségére. Az istentiszteletek hétköznapokon is örvendetesen látogatottak. — Ezek a szép jelenségek mind-mind az erősödő belmissziói munka eredményei. A munka sikeres folytatásához, a munkálókra és a gyülekezetre Isten áldó kegyelmét kérjük.

A kecskeméti főgimnázium részére Vörösmarthy Károly ny. pénzügyi főtanácsos 100,000 koronát küldött az igazgatósághoz 1925-ben tett Fehér Péter alapítványának tőkéjéhez, melynek célja az érettségi vizsgálaton a magyar irodalomból legjobban megfelelő tanuló jutalmazása. Alapítványi tőkéjére küldött összegén kívül a folyó iskolai év érettségi vizsgálatán kiadandó kamat címén 50,000 koronát küldött.

Külmisziói ünnepély Kiszvárdán. A kiszvárdai református egyház külmisziói estélyt rendezett, amelyen Nagy István debreceni belmissziói lelkész ismertette az Oroszországban csodás erővel küzdő evangéliumi munka kezdetét, akadályait s az eddig elért nagyszerű eredményeket. A befolyt perselypénzt a Wernigerodében erre a munkára készülő misszionárius, Czifra János költségeinek fedezésére fordítják.

Szlovenszkói református lelkészek tótnyelvű vizsgája. A szlovenszkói egyházkerület elnöksége a tót nyelvből vizsgázni akaró lelkészek és segédlelkészek részére tótnyelvű vizsgalóbizottságot állított fel. A vizsgalóbizottság elnöke Péter Mihály konventi jegyző.

Ötven éves jubileum. Makó-Ujváros református közönsége f. évi március hó 28-án ünnepelte közszeretben álló kántorát, Nagy Sándort, ki ezen a napon lépett 50-ik évébe a mintaszerű szolgálatainak. Ez ünnepélyes alkalmánál az egyházi szolgálatot Harsányi Pál, az

egyházmegye esperese végezte a tőle megszo-
kott ékesszólással, amely a hívek figyelmét a
legteljesebb mértékben lekötötte. A nagyhatású
egyházi beszéd után felejthetetlenül megható
jelenet volt, amikor a jubiléus kántor ajkán
fiatalos csengéssel megzendült a szent zso-
lozsa: „Az Úr Istent én egész életemben di-
csérem és áldom szép éneklésben”. Az ünnepi
istentisztelet után megkezdődtek a szokásos üd-
vözlések. Elsőnek Harsányi Pál esperes szólott
az ünnepelthez, megkapó szavakban méltatva a
jubiléus érdemeit egyházi és közeleti szereplé-
sének mély nyomokat hagyó jelentőségét. —
Majd beszéde során megemlékezett arról az
osztatlan nagy népszerűségről, amely az ünne-
peltet a szív őszinteségével körül veszi. Szirbik
Sándor Makó-Ujvárosi lelkész, mint szolgál-
társát és mint a kötelességtudásnak és szerény-
ségnek mintaképet méltatta Nagy Sándor kán-
tort. — Makó város nevében és képviselőjében
Dr. Bánffy József főjegyző üdvözölte a jubi-
léust, majd az egyháztanács és a Magyarországi
Református Kántorok Egyesületének nevében
Nagy András küldött üdvözlő levelet, végül Da-
rabos Lajos hódmezővásárhelyi református fő-
kántor a hódmezővásárhelyi énekezők üd-
vözlését tolmácsolta a jubiléusnak. Az üdvöz-
lések után a református presbiterium díszgyü-
lést tartott, amelynek végeztével este a Korona-
szálló éttermében 120 terítékes bankett volt.

Konyáron még 1914. évben Szabó Zoltán
h. lelkész megkezdte az intenzív belmissziót,
eltávozása után azonban sokáig nélkülözte a
gyülekezetet ezt a munkát. Évekig nem volt, aki
egész odaadással magára vállalta volna a gyü-
lekezet lelki gondozását. Most az új lelkipász-
tor időt és fáradságot nem kímélő munkája is-
mét sok és gazdag áldást fakaszt fel a gyüleke-
zet életében. Minden csütörtökön vallásos es-
tély van a templomban, ahol mindig nagy szá-
mmal vannak jelen a gyülekezet tagjai. Hétfőn
este pedig az új lelkész, mint jó pásztor a nyá-
ját, keresi fel híveit otthonaikban s szegénynél,
gazdagnál egyforma buzgósággal tartja a házi
istentiszteleteket. Ezekben az esteken egy-egy
háznál 60—70-en, sőt kilencvenen is összegyü-
lenek. Az új lelkész talán éppen a tizenkettedik
órában lett a konyári gyülekezet lelkipásztó-
rává, de még elég idején ahhoz, hogy lejtőre
jutott lelkeket mentsen meg Isten országa
számára.

A kecskeméti egyetem jogakadémia sorsa
— úgy látszik — bizonytalanra kezd válni. A
kultuszminiszter a nemzetgyűlés bizottságában
olyan nyilatkozatot tett, mely szerint a jogaka-
démia feeslegesek, sőt káros hatásúak a mai
viszonyok közt. El kell készülnie olyan
rendszeres szabályokra, melyek a jogakadémia fen-
maradását lehetetlenné teszik. Mindenesetre el-

várhatjuk azonban a kellő időben rendelke-
zést, mert az volna legnagyobb méltánytalanság,
ha nemcsak a szellemi áldozatot kellene
meghozunk, hanem anyagi kárt is szenved-
nénk.

Felhívás. A hivatalos levelezések portó-
kiadásainak megtérítése tárgyában a m. kir.
vallás- és közoktatásügyi Miniszter Úrnak
23,556—1926. II. sz. alatt kibocsájtott rendelete
alapján az egyházkerületünk kebelében levő
összes egyházmegyei és egyházi hatóságok, hí-
vatalok és intézetek vezetőségét, igazgatóságát
tisztelettel felkérem, hogy az 1925. évi július—
decemberi félévben felmerült hivatalos levele-
zések portókiadásairól az illetékes helyi posta-
hivattaltól a legsürgősebben igazolványt be-
szerezni, s azt az egyházkerületi és kollégiumi
gazdasági hivatalhoz beküldeni méltóztassanak.
A most érintett időről szóló postaköltségeknek
igénylésénél a kultuskormány hivatalos lapjá-
nak 1925. évi június hó 12-ik számában 1883—
1925. eln. sz., továbbá az ugyanezen közlöny
folyó évi 15-ik számában 607—1926. eln. sz.
alatt közzétett rendeletek veendő figyelembe.
Amennyiben a postahivatalok a hivatalos bé-
lyegek felhasználásáról a postai feladó köny-
vek alapján összeállított kimutatást aláírni, ille-
tőleg igazolással ellátni nem volnának hajlan-
dók, úgy a levélbélyegek felhasználása a postai
feladókönyvből készített s az érdekelt egyházi
hatóság, avagy hivatal vezetőjének (esperes,
lelkész, intézeti igazgató stb.) aláírásával s a
hivatal pecsétjével ellátott kimutatással igazol-
landó. Úgy a fentebb érintett igazolványokat,
mint az azokat helyettesítő kimutatásokat leg-
később április hó 30-ig kérem a gazdasági hi-
vatal címére beküldeni, mivel az elszámolás
május első napjaiban a miniszteriumba fel fog
terjesztetni s ennekfolytán a később érkező
igénylések már nem lesznek figyelembe vehet-
ők. Debrecen, 1926 április 19-én. Varga Pál,
egyházker. számvevő.

Egyházi élet Gebén. Az elmúlt tél folya-
mán Gebén kezdetét vette az egyházi élet fej-
lesztésére irányuló ú. n. belmissziói munka,
mely az előző években nagyon kevés sikerrel
jutalmazott. Körülbelül február hóban meg-
alakult a vasárnapi ismétlőiskolát helyettesítő
„Református Leányegyesület” Szoboszláy
László segédlelkész vezetésével, a rendes lel-
kész irányítása és felügyelete mellett. Az
„Egyesület”-nek 36 tagja volt, kik hetenkint
szerdán este 5—7 óráig ülészttek vallásos és
közhasznú ismeretekkel, szavalatokkal szóra-
kozva. Az „Egyesület” négyhangú vegyes ének-
kart szervezett saját kebeléből s az istentiszte-
leteken igen szép sikerrel közreműködött. Már-
cius 20-án pedig mint az 1848 és a román ki-
vonulás évfordulóján, hazafias ünnepélyt ren-

Kun József késműves és műköszörüs, Debrecen, Széchenyi utca 1. sz.

dezett, d. e. a templomban, d. u. az iskolában, nagyszámú közönség jelenlétében. A templomi ünnepen Szigethy Gyula rendes lelkész fungált, az énekkar pedig szép sikerrel énekelt, az üde leányhangok varázsával ragadva meg a lelkeket. Végül a közönség „Isten! áldd meg a magyart” élénklésével zárta be a minden részében egybehangzó, szépen sikerült hazafias istentiszteletet, melynek folytatása volt az iskolai ünnepély, melyet Szigethy Gyula lelkész nyitott meg és zárt be megfelelő, alkalmi eszmék hangoztatásával; Szoboszlay László segédlelkész pedig lelkes ünnepi beszédben vázolta a „márciusi ifjúság” utódainak: a mai nemzedéknek kötelességeit az annyira megalázott, szerencsétlen magyar haza iránt. A leányok és legények szebbnél-szebb hazafias költeményeket szavaltak el a vegyes énekkar szép énekszámai közben, míg végül a közönség a „Hazádnak rendületlenül” élénklése alatt szétoszlott. Az ifjúság pedig zászlók alatt járta körül a főutcákat, betöltve községünket a „Kossuth Lajos azt üzente” és más hazafias dalok élénklésével.

Az egri tanítóképző-intézet internátusának mielőbbi felépítése érdekében egy egyházmegyei kántortanító azt a javaslatot teszi, hogy az egyházmegyében levő 205 plébánia plébánosai egyenként 300,000 koronát, kántorai, úgyszintén az összesen 100 káplán és hitoktató egyenként 150,000 koronát, a filiabeli kántorok, akiknek száma 320, egyenként 75,000 koronát fizessenek, egy esztendőre, míg a tanítók havonként 5000 koronát. Ezekből s a tanulóktól szedett díjakból, meg egy pár előadás jövedelméből várná az internátus felépítését, amelyhez ilyenformán az egyházi behivatalnokok maguk egy év alatt 190 millió koronával járulnának. Íme, római katolikus testvéreink is, akiknek főpapsága pedig nagy javadalmakkal rendelkezik, szükségesnek találják a nagy létesítmények alkotásánál önmaguk megadóztatását. Aminthogy sokkal inkább magunkénak is érezzük azt, aminek a létesítéséhez a magunk munkájával vagy adományával hozzájárultunk, s aminthogy keresztyén emberhez nem is illő, hogy mindent másoktól készen várjon. A kápolnai kántor gondolatát minálunk is meg lehetne — esetleg szerényebb mértékkel — valószínűsíteni, pl. a leánykálvineum, vagy a debreceni tanítónőképző-intézet javára.

A dunamelléki egyházkerületben egyházker. tanácsbírákul lelkészi oldalról Kovács J. István theol. tanárt, világi részről pedig Balassa Sándor fehérvármegyei főjegyzőt és Bodnár István ny. főszámintanácsost választották.

Új zsinati rendes tagok lettek a dunamelléki egyházkerületben Varga Sándor esperes,

a dunántúliban Medgyasszay Vince esperes és dr. Darányi Kálmán.

A beregi egyházmegye lelkészegyesülete — mint a L-t című laptársunkban olvassuk — április 6-án, Vásárosnaményban tartotta gyűlését Balogh Sándor egyesületi elnök vezetésével. A gyűlés kimondta, hogy május 9-én műsoros estélyt rendez a leánykálvineum javára.

Az április 7-én tartott sajtókonferencia leg-sürgősebb feladatnak a protestáns sajtóiroda felállítását mondta ki. Ezt fogják javasolni a konventnek s remélik, hogy szeptember 1-én a protestáns sajtóiroda már meg is kezdheti működését. Nagyon helyes és nagyon szép. Csak aztán az a protestáns sajtóiroda tudjon is hozzá, hogy mit és hogyan kell végeznie. Afféle tájékoztatlan sajtóközlésekért, mint amilyenekben a már egyizben működött „protestáns” sajtóiroda gyönyörködtetett bennünket, nem érdemes egy garast sem áldozni.

A „Pro Christo” diákszövetség április 17-én és 18-án Debrecenben tartotta gyűléseit. Szombaton este 6 órakor a Kollégium oratóriumában Baltazar püspök magyarázott bibliát, utána Viktor János tartott előadást „Milyen embereket vár a mai élet az egyeteméről” címmel. — Vasárnap a Kollégium oratóriumában Uray Sándor lelkésztől vezetett áhitat után Viktor János és Szőnyi Sándor főgimn. tanár, a főgimnázium tornatermében Dancsházy Sándor és Ihrig Dénes műegyetemi tanársegéd, a leányközépiskola dísztermében pedig Viktor Gabriella és Koppányi Mária tanárnők tartottak előadásokat. Délben fél 12 órakor egyetemi istentisztelet volt, melyen Viktor János imádkozott és Révész Imre prédikált. Délután Muraközy Gyula kecskeméti lelkész, Szőnyi Sándor, Csia Sándor máv. felügyelő-orvos, Viktor János és Fiers Elek beszéltek, a záró áhitatot pedig Farkas Győző ág. hitv. evang. lelkész vezette. A gyűlések iránt — valljuk meg őszintén — nem mutatkozott olyanfokú érdeklődés, amilyet szeretnénk volna látni. Az, hogy a termek megteltek, még nem elégít ki. A hallgatóság nagyrésze a tanári jóakarattól irányított középiskolai tanulókból állott, tehát olyanokból, akiket ezen az úton meg lehet jó munkásoknak nyerni, akik azonban ma még nem a maguk elhatározásából jöttek. Az egyetemi ifjúság nem volt olyan mértékkel képviselve, ahogyan Debrecenben az „evangéliomi” mozgalomban részt vennie kellene. Talán itt is felférne egy kis jóirányítás. Úgy látszik, nagyon is féltve őrzik a tanszabadságot s nem akarnak az ifjúság életébe beavatkozni. Szomorúan láttuk ezt a Bethlen Gábor-kör közreműködésénél is, amely igen szépen kezdeményezte az egyetemi

WACHA tisztít, mos, fest férfi és női felső ruhát, inget, gallért, kézelőt Debrecen, Simonffy-u. 55.

istentiszteleteket, de arról már, hogy ezen istentiszteleteken az egyetemi ifjúság jelen is legyen, gondoskodni nem volt elég erős.

Egyháztörténeti képek. A Kálvineum újában a következő képeket adta ki: Lorántffy Zsuzsanna arcképe művészi kivitelben, 40—50 cm. nagyságban, ára 25,000 K. Harsányi István és Sellyei István gályarabok képei, barna és zöld nyomásban, Révész Imre arcképe, a Fiú- és Leánykálvineum képe, mind képeslevelezőlap alakjában. Ára darabonként 1000 korona. Kapható Kiss Ferenc elnöknel, Debrecen, Kollegium. Ajánljuk ezeket a képeket az egyháztagok és iskolák figyelmébe, mert megérdemlik a legszélesebbkörű elterjesztést.

Cserkészisztiképző-tábor volt a guthi erdőben márc. hó végén és április elején. A kerület minden nagyobb városa küldött egy-két cserkészisztjelöltet, akik lélekben sokkal gazdagodva tértek vissza a táborozásról. Minden reggel és este áhitatot tartottak, virágvasárnap és nagypénteken táborig istentisztelet volt. Az új tisztek kiképzésével a magyar cserkészmozgalom hatalmas lépéssel haladt előre.

Amerikában lelkes mozgalom indult meg arra, hogy az öt különböző részre szakadt református gyülekezetek egyesüljenek. Közel 100 magyar református egyház él ott ilyen gyászos és szomorú meghasonlásban. Vajjon létesül-e a szentek egysége közöttük?!

Az új török rendelet szerint török nőnek nem szabad keresztyén férfival házasságot kötni. Faji tisztaságát akarja védeni ezzel az új török állam, de valószínű az is, hogy a vallási keveredést akarja meggátolni. Nálunk bezeg napról-napra lehet olvasni ujsághirdetések házassági rovatában a „vallás mellékes” megjegyzést?!

Jelentkezett az Ujságíró-sorsjáték főnyereményének nyertese. Április 8-án megtartották

az Ujságíró-sorsjáték első főhúzását. Ez alkalommal több száz értékes nyereménytárgyat sorsoltak ki. A 150 millió értékű főnyereményt, a négyszobás teljes lakásberendezést a 13,818. számú sorsjeggyel Eckhardt József kőfaragó-segéd, pesterzsébeti lakos nyerte, aki már át is vette a főúri lakásberendezést. Érdekes véletlen, hogy a nyeremények nyolcvan százalékát a vidéken nyerték.

Takarékpénztári csekkszám 43,916.

Szerkesztői üzenetek.

I. S.-né. Mérk. Köszönjük szépen, természetesen, hogy mindig szívesen látjuk. — **P. K. J. Buj.** Helynek most meglehetősen szűkében vagyunk s azért nem ígérhetjük a hamari közlést, de rá kerül a sor és máskor is szívesen látjuk. — **K. Gy. Tizaszalka.** Régóta kiszedve várja a helyet. Talán a jövő számba be is kerül. Most a gyűlések az aktuálisok, az azokról szóló tudósítást nem lehet későbbre hagyni. Azonban abból az egyházmegyéből még nem kaptunk tudósítást. — **B. E.** Nagyon köszönjük a szíves figyelmet, de mire szíves tudósítása beérkezett, a más oldalról kapott értesítés már meg is jelent. Jövőre is kérjük kedves támogatását, — de gyorsabban. — **Nagykeréki.** Megkaptuk, köszönjük, de a másik kézről küldött tudósítás már akkor nyomdába volt adva. — **K. B. Szamoskér.** Köszönjük a szíves figyelmet. Mivel rendszeres tudósítást már adtunk, ezekre a reflexiókra később térünk rá. — **Beregi névtelen.** Mivel úgy értesülünk, hogy a szóbanforgó fontos ügyben már ott is történt megmozdulás, kérjük: megvan-e még a kérdés feltevésének aktuálitása? — **P. I. Újfehértó.** Máskor is kérünk.

A szerkesztésért és kiadásért felelős a lap-tulajdonos: DR. KUN BÉLA.

NEM REKLÁM, HANEM VALÓSÁG

TELEFON:
13-35.

1—52

hogy dús választékban gyönyörű szabású
férfi- és fiú ruhák olcsó árban a

TELEFON:
13-35.

MAGYAR RUHAIPAR
DEBRECEN LEGNAGYOBB FÉRFI ÉS FIÚ RUHAÁRÚHÁZÁBAN
PIAC-UTCA 11. SZ. (közvetlen a Bika-szálló alatt) szerezhetők be.

Hirdetés.

A debreceni református egyház pályázatot hirdet egy rendes fitanítói állásra. Fizetése, lakbérére törvény szerint. Kötelessége egy, eselleg több osztály vezetése, a tiszántúli egyházkerület tanterve szerint. Pályázók okmányaikkal (oklevél, nem református képzőkben végzeteknél vallástani képesítő, keresztlevél, összes és esperesileg megerősített működési, kommunalatti magatartást igazoló, legújabb keletű orvosi bizonyítvány) felszerelt kérvényeiket Molnár Ferenc lelkész, iskolaszéki elnökhöz f. évi május hó 15-ig nyújtják be. A megválasztott a debreceni református tanítók segély-egyletének kötelezett tagja. A kántorok helyettesítése — azok akadályoztatása esetén —, valamint a belmissziói munkában való részvétel kötelező. Menekültek, B) listások előnyben. Az egyház költséghelyettesítési költséget nem ad. Az okmányok visszaküldésére felbélyegzett és megcímezett boríték mellékelendő.

FONCIÈRE ÁLTALÁNOS BIZTOSÍTÓ INTÉZET

DEBRECENI VEZÉRÜGYNÖKSÉGE

úgyis mint a TISZÁNTULI REF. EGYHÁZKERÜLET HIVATALOSAN SZERZŐDÖTT biztosító intézete.

ELFOGAD :

tűz-, jég-, baleset-, szavatósági-, betörésses-lopás-, szállítmány- és élet-biztosításokat a legelőnyösebb feltételek mellett.

1—52

Lelkészeknek, tanároknak, tanítóknak, presbitereknek és egyháztagoknak a főtiszteletű és méltóságos egyházkerületi Elnökséggel történt megállapodás alapján külön kedvezmények.

Debrecen, Piac-u. 61. sz., II. emelet.

Debreczeni István
órasmester Debrecen, Péterfia-u. 8.

Speciális órák javítása
Mindennemű órák raktára

SZLEZÁK LÁSZLÓ

harang-ércöntőde, harangfelszerelés és haranglábgár
BUDAPEST, VI, FRANGEPÁN-UTCA 77. SZ.

(Saját házában). A nyugati pályaudvartól induló BUR vasúti „ÓRHAZ” megállóhely A) B) C) J) kocsikkal. Telefon: Lipót 913—53.

Az 1900. évi párizsi világ-, 1921. és 1923. évi vas- és gépipari kiállításon aranyéremmel kitüntetve. Számos egyházi elismerőlevél és az 1925. Orsz. Kézművesipari Társulat versenye a m. kir. korm. díszoklevelével kitüntetve

FITTLERSÁNDOR

orgona és harmónium gyára
Pesterzsébet, Határ-ut 20.

Készít :

Új Orgonákat,
Orgonasípokát,

iskolai és templomi
Harmóniumokat.

Javítások gyorsan, szakszerűen mérsékelt áráért
Arjegyzők ésköltségvetés díjta/an

ALAPÍTTATOTT 1910-BEN

„DANKÓ” Temetkezési Vállalat

(Tulajdonos: EKLI JÓZSEF.)

DEBRECEN,
KOSSUTH-U. 6. SZÁM.

Telefon: nappal 322.

Telefon: éjjel 66. sz.

M. kir. Tisza István tudományegyetemi klinikák, Állami gyermekmenhely, Honvédkórház, Református árpoda, Debrecen szabad királyi város szállítója.

TELEP ÉS KOPORSÓGYÁR: DOMB-UTCA 16. SZ.,
hol éjjel is a gyászoló közönség rendelkezésére állunk.

Olcsó árák. ♦ Szolid kiszolgálás. ♦ Előnyös fizetési feltételek. ♦ Temetéseket vidéken is vállalunk.

Most megjelent „KÖNYVUDONSÁGOK“

URAY SÁNDOR:

Leikézi szolgálati napló. Az összes református és evangélikus püspökök által ajánlva. Ára csinos felvázson kötésben címaranyozással **50,000 korona.**

HARSÁNYI GUSZTÁV:

Töredékek egy magyar református lelkész hányatott életéből. Ára **35,000 korona.**

S. SZABÓ JÓZSEF:

A debreceni református Kollégium tanárai és kiválóbb növendékei 1549—1925-ig. Ára **40,000 K.**

Dr. MAKKAI SÁNDOR:

„Zörgessetek és megnyitattik néktek“. (Tanulmány előadások, beszédek, elmélkedések a lelkipásztor naplójából. Ára **126,000 korona.**

VÁSÁRHELYI JÁNOS:

„Bizonyoságté tel.“ Egyházi beszédek. Ára **125,000 korona.**

A legszebb confirmációi ajándék

Dr. ERDŐS KÁROLY

Az én vallásom című kis könyvecske. Ára vászonkötésben **7,500 kor. Fohászok**, kivonat Az én vallásom című könyvecskéből. Ára **1,500 K**

Konfirmációi emléklap, kicsi 500 K, nagy 1000 K. Konfirmációi anyakönyv 1 iv 2,100 korona.

RÉVÉSZ IMRE

centennáriuma alkalmával
rendkívüli árleszállítással

45000 korona helyett **30,000** koronáért

kapható a még kevés példányszámban levő

Révész Imre: Kálvin élete című mű.

A fenti művek kaphatók és megrendelhetők a

„MÉLIUSZ“

könyvkereskedésben,

Debrecen, Ferenc József-út 26.

KARDOS LÁSZLÓ

DEBRECEN, KOSSUTH-U. 9

VÁSZON—FEHÉRNEMŰ
és KELENGYE szaküzlet.

ALAPÍTÁSI ÉV 1831.

2—4

KIVÁLÓ ANYAGOK! — HATÁROZOTT ÁRAK

IFJ. SZÁNTÓ JÓZSEF

papi-, úri- és egyenruhakészítő szabó cég
HÓDMEZŐVÁSÁRHELY, FŐTÉR (SARJÁT HÁZ)

Számos elismerőlevél művészi, jó munkáért.
Éremkitüntetések különböző kiállításokról.

Legcélszerűbb ajándék lelkész urak részére a palást.

Cégem eddig 5000 palástot szállított s munkáért a legnagyobb haszon és jutalom az elismerőlevelek voltak. Kérem a négyesületek hasonló ajándékrendeléseit.

Tisztelettel IFJ. SZÁNTÓ JÓZSEF, az „ORLE“ szabója.

T. SZÁNTÓ JÓZSEF úrnak

HÓDMEZŐVÁSÁRHELY.

Ref. egyházközségünk előjárósága fiatal s. lelkészünket, ki ideiglenes kiküldetésének ideje alatt a hívek szeretetét nagy mértékben megnyerte, közelebbi eltávozásakor emlékül egy papi palásttal akarja megajándékozni. Az egyházi lapokból értesültünk, hogy uraságod ref. papi díszruhák és palástok szolid kiállításával a lelkészek tetszését és megalégedését vívta ki. Ezért felkérem, szíveskedjék engemet lehetőleg postafordultával értesíteni, körül-belül 100 korona elegendő volna-e egy szebb palástért. Még csak arra kérem, szíveskedjék figyelembe venni, hogy a palásttal egy jeles képzettségű, nemes ambícióju, általánosan kedvelt kezdő fiatal pap érdemeit óhajtjuk jutalmazni. Vagyis inkább ezzel is arra serkenteni, hogy magát tovább képezze, fejlessze. Éppen azért óhajtánók, hogy az ilyen ajándéktárgynak alkalmas legyen úgy minőség, mint kiállítás tekintetében.

Besztercén (Erdély) 1909 szept. 15-én.

Szíves üdvözléssel: *Ráduly János*, presbiter.

T. SZÁNTÓ JÓZSEF úrnak

HÓDMEZŐVÁSÁRHELY.

Készséggel sietek kijelenteni, hogy az Ön által szállított palásttal ifjú lelkészünknek nagy örömet szerezünk.

Fogadja szép munkájáért az előjáróság teljes elismerését.

Tisztelettel. *Ráduly János*, presbiter.

T. SZÁNTÓ JÓZSEF szabó mester úrnak

HÓDMEZŐVÁSÁRHELY.

Alulírott, Szántó József úrral egy papi reverendát készítettem és azzal meg vagyok elégedve.

Debrecen, 1909 ápr. 24.

Hazafias tisztelettel: *Erőss Lajos*, ref. püspök

SESZTINA LAJOS

vasnagykereskedése

Debrecen.

Alapította 1819-ben Sesztina János.

✽

A háztartás, mezőgazdaság és ipar körébe vágó

összes vasárújk

állandó nagy raktára.

Telefon 6.